

Algimantas Lyva

ŠEŠĖLIŲ STOTELĖ

nuvažiavusios eilės

...ši poezija inspiruota nežinia iš kur sklindančių garsinių ar kitokių signalų, keistų patirčių, nesąmonių ir kludiesių. Eilės rašomos sapnų kalba, todėl atsiranda galimybė sudaryti vis naujas žodžių konfigūracijas ir sėkmingai nutolti nuo tariamo ar tikro eilėdaros etalono...

(išgirsta replika)

VAKUUMAS

pakilus įkvėpimui
išmetamas rašiklis
skrydžiui pakanka
tuščios bloknoto erdvės

ATSTUMAS

suklaidinti smėlio pasakų vengiame dosnių žaltvykščių
pavargę įstrižomis pėdomis nuklojame pelkių takus
pasprukę iš paskutinio raisto kopiname į kalną
nupūsti lemties skrendame be batų
neribotai basi

---

aukštai nėra namų
pavargusių suoloelių
tenka bėgti atbulomis
kol atsitrenksime į tvoras
iškilusias virš miško

---

saugu be juodų akinių stebėti akinantį drugelių šokį
atsigręžti į pageltusius žolės stiebus
ir jau nebeaugti
tik ištiesinti kreivas liniuotes
sutrumpinti kelią
iki nulio

POILSIS

kai sudygusių bulvių maišai išlaisvina rankas
nesugebame atsiriboti nuo oro prognozių
kiaurai sulyti čiumpame kastuvus
ir apleistame karjere kasame žvyrą
kol debesyse paskęsta mėnulis
ir iškrenta baltas sniegas

---

sugrižę be slidžių
neskaičiuosime elektros lempučių
užmigę be sienų sapnuosime žvaigždes

KONCERTE

blefuoja gitaros
neskamba elektrinės rankos pamerktos į rūką
iškankintas ilgo evoliucijos proceso
praradęs uodega
supainiojęs fasoninius batus
metalo plantacijoje dvesia paskutinis dinosauros

TIK RŪKO MIGLA

suapvalėjusios varnos
smenga į debesų lubas
ir ištirpsta pilnatyje

RYTE

užgesus paskutinei žvaigždei
paskęstama sienų migloje
išlaukus šviesos užtemsta mintys
tik nekinta lubų spalva
vienodai šviečia elektros lemputės
paversdamos žmones šešėliais

---

koridoriuje batai
durys
už jų laiptai ir kiemas
automobiliai laukia
kada atveš šviežio asfalto
ir užlopys duobes

---

supančioti šaligatvių
pėstieji vengia susitapatinti su troleibusais
bokštinais kranais ar kioskais
todėl nereikia slėpti neparašytų dienoraščių
sapne tas pats dangus ir miestas

*

nupūsti audrų nesudušime
pagavę vėją pakilsime
be burių

*

įklimpęs į šiukšlinas mintis
dvesia metalinis konteineris

*

užmigo praeitis
nepabudinę laiko čirškia žadintuvai

*

laisvę saugo
spygliuota tvora

*

užkimę debesys
atsikosėja žaibais

*

migla slepia rūką
pakilusį virš pievos

*

kalva
tik atleidimas duobei

*

pieštuku sujungti taškai
nubrėžia tiesią kreivę

NE PASAKA

atsirėmę į griūvančių rūmų sieną
nenustebkime jei mūsų rankos sulys į tinką
metaliniais pirštais apčiuopę plytas
suakmenėsime
ir mūsų kūnai pavirs tuščiomis salėmis
kuriuose vaiduokliai gers vyną
šoks šmėklos
ir jau negalėsime džiaugtis teisingu gyvenimu

---

palikę apleistą dvarą
keliausime į dykumas ieškoti svajonių
bet išvysime tik miražus
klimpdami į smėlį
mūsų žingsniai
taps vis sunkesni ir sunkesni
ir niekada nesuprasime
ar mes einame ar stovime vietoje

YRA

vitaminai

mikroelementų maišai

skeletas

surūdijusi skardinė

nuorūkos torpeda

nepaklusnus kioskas

---

apvalėja troleibuso ratai

neradęs tinkamos pašaipos

subliuško lietaus vamzdis

apvirto stogas

į balą įsmigo nefiltruotas varveklis

šalta vasara pažėrė sniego

dviračių pedalus mina asfaltuoti takai

paneigę kampuotus namus

bėgame žarijų ratu

ARBATOS LAISVĖ

medinės kojos saugo stalą

nepaspruks porceliano servizas

sudužusi stiklinė atvers langą

žvyro karjere slampinėja lietus

ieškodamas granito vėtros paminklui

GILI LYDEKOS GIESMĖ

beburiai laivai skandina salas
į duobėtus debesis
kiaura barža išmetė inkarą
neišbrendama dugno simfonija
sausą varlių akustika
šlapia ryklių trauka
į tamsų koncertą neria narai

SENAMIESČIO RAPSODIJA

platus sniegas
minkštas purvo parteris
nepanoręs nuskęsti baloje
senamiestyje auga dangoraižis
sunku žvilgsniu ištiesinti upės vingį
nudažyti stogą šokoladine laisvės spalva

---

atsigręš mėnulis
nukris šalta nelaimėlio kaukė
paneigę sienas pažinsime lubas
atsiplėšę nuo šaligatvio
pakilsime iki stulpais įrėminto peizažo
pyragais žagsės kaminai
neprireiks betono takų
propelerių gausmo
lengvai kils dūmai
skrydžiui pakaks
suodinių varnų sparnų

BE SKĖČIO RAMU

krenta meteoritų lietus
gaila įskilusių ąsočių
patiklių grafinų
laužų

čerpes graužia stogai
rūko drobe plaukia nupieštos antys
nesudrumsk arbatos
iškris cukraus dantys

į dar nepastatytas namus
tortas atridens agurkų statinę
išblėsus mėnulio pilnačiai
išmesime padėvėtus durpių paltus
ir nesuradę durų giedosime falcetu
kol pavyks iš nosies ištraukti vyno kamštį
ir akmenų pagalvėmis pakeisti lėkštes

VAKUUMAS

kai užanka viela aptverti varlių takai
juros periodo romantikai iškerta medžiams akis
ir slaptomis žolėmis gydo geležinius vilkus

---

pamiršę lotyniškus zoologų vardus
elektriniai dinozaurai šienauja vešlias reptilijų pievas

UŽRAKINTA VILTIS

dinozauro sutraiškytas buldozeris
prabilto archainė kalba
saugiai įskilo rojaus durys
laukiamajame sujudo nusidėjėliai
paneigę gravitacines apkalbas
šalia tvoros ištuštinsime
apvalią revolverio apkabą
pakaks drąsos atšipusias dalgiais
nukirsti mirtinas musmirių kepure
atverti sodrias samanų duris
ir nerti į užkaltus žvaigždžių langus

TROŠKULYS

džiūsta
šokoladiniai saldainiai
rudenėja arbatos stiklinės
kai pritrūksta kibirų
elektriniai laistytuvai
suranda meduolių dėžės

APETITAS

išalkęs gurmanas
desertiniu kirviu
pyrage iškirtęs aketę
ieško juodos duonos

ALPINISTAI

kai persekioja duobės
lipame į kalną žaisti slėpynių

LUNATIKAI

sunku giedoti pabudus naktį
---
atgailaudami graužiame tvoras
geriame pasterizuotą rūką

AUKŠTAS PAŠAUKIMAS

kai vyne ištirpsta akmuo
sizifas ridena kalną

VERTA

suvokti dangų
kaip atvirą biblioteką

PRIEŠ AUŠRĄ

pušimi
skamba sausa šaka
šaltu varvekliu trimituoja rytas
panirus į sniegą
sunku pastebėti medinės tvoras
pabelsti į pasakų duris
atverti šerkšno langus

ETIKEČIŲ KLIJUOTOJAI

aplenkė varnų pranašystes
rojalio klavišus pakeičia krokodilo dantimis
ir iš stambių banknotų ištrynę nepatogius skaičius
laukia kada kanapėmis patvins stogo skarda

LAIKAS

tarp
laikrodžio dūžių
viena varpinė
ir daug laiptų
vedančių link
griūvančio aido

PORTRETAS

saugi armatūra
nerūdią skeletas
blaivumu persunkta širdis
blizga plikas kaukolės porcelianas
muzika tik džinas
sudužusio butelio farsas

įkvėpus rimtį
plaukiama lubomis
geriama kaip ir vakar

ATODRĖKIS

kiek žemiau neono pašvaistės
kur daug smėlio ir slidžių šaligatvių
be narkozės dviračiai kasa duobes
užgesusiais kirviais žongliruoja troleibusai
balomis patvinsta batai
vysta rožės pamerktos į benzina
negelbsti automobilių rūkas
nugrimzdęs į asfalto dugną

NOSTALGIJA

prisiminimų dugne sunkūs akmenys
negalintys pakilti ir plaukti į krantą
praeitis tik pagražina skausmą
---
sugrižtama prarasti
surasti šukės
liūdesiu suklijuoti sudužusias vitrinas

HORIZONTAS

medžių dugne
balti debesys

ARBATA

kai ant stalo nelieka vietos traukiniams
it bėgiai ištįsta stiklinės

HORIZONTAS

toli
už miško
apsupto ežerais
dangaus dugnu
plaukia balti debesys

ATODRĖKIS

kiek žemiau neono pašvaistės
slidus šaligatvis
be narkozės dviračiai kasa duobes
balomis žongliruoja troleibusai
plaukia batai
nugrimzdę į asfalto dugną

NOSTALGIJA

sunku plaukti į kitą krantą
skandina praeitis
---
sugrįžtama prarasti
liūdesiu suklijuoti šukes

ARBATA

kai ant stalo nelieka vietos traukiniams
it bėgiai ištįsta stiklinės

UŽ RIBOS

minčių posūkis tiesus
beveik nepastebimas
tarsi nebylus atsakas
į nedrąsų kelio žingsnį

VIENATVĖ

negelbsti naktis
liepsnos kirviais mojuoja žvakės
vysta rožės pamerktos į šampaną

ATVIRI FAKTAI

1.

kai vynas užgesins dekoratyvines akis
taurės baloje pradings elektra
netekę stebuklingų galių apversime stalą
lūš prie nugaros prikaltos grotos
kaulais sužėrės sužvėrėjusi laisvė
pabus vidinė ugnis
paskutinis vilties degtukas

2.

pabeldus į sieną
neiškrenta šokolado plyta

3.

delsiama
šokti į neiškastą duobę
apsiribojama tik basu žarijų taku

4.

nepagelbsti

sveika mityba

pavargę buldozeriai

graužia rūke išvirtus akmenis

PRIE UŽTVANKOS

ateities gijas čiuopia variniai tritonų pirštai

ir colinėmis lentomis užkala varlių akis

kad pražilę bebrai nepastebėtų

bulves graužiančių termitų

ERDVĖ

kai stovi prie lango

kvėpuoti netrukdo stiklas

APEIGA

šviesu

net ir atsimerkus

ant plokščio akmens

krenta sūri totemo ašara

ATRADIMAS

nespėji užsimerkti

žymiai anksčiau aptemsta pieva

ir ant plikų delnų vėl atauga miškas

ir skrenda balos nelaukdamos lietaus

PROJEKTAS

sutemsta
kai į debesis
atsitrenkia tolimas upės vingis
sukrèsti laukai į patvorius velka sunkius riedulius
lietaus paminklo statybai

SODININKAS

balos ramsto tvoras
visą dieną be laistytuvo mirksta lietus
nes tik vasarą pražysta sniegas
nustelbdamas geltoną pienių gausmą

NE AŠ

krenta atgailos pakirstas antrininkas
nesuspėjęs patikslinti savo tapatybės

RŪMUOSE

sunku atsistebėti kambarių uždarumu
sienomis apribota laisve

RIBA

kai nelieka galimybės persokti griovį
(trukdo ryškus kelininko kombinezonas)
atsigręžiama atgal
už vartų stovi laukinė praeitis
ginkluota žaibo bumerangu

SENAMIESTYJE

varnos aneksavo stogus
liūdi restauruoti namai
praradę spalvas
ir plytas

MĄSTYMAS

purto žvakių šaltis
taurėje stingsta vyšnių sakai
negelbsti vaško sienos
sunku susikaupti
tirpsta galva

SOTUMAS

gulint ant restorano grindų
nereikia valgiaraščio

VILTIS

net ir praradus šviesias akimirkas
sienos nedažomos juodai

ŽINOJIMAS

kai pritrūksta tarptautinių žodžių
ir išsikeroja liguistas noras
aiškiau suformuluoti klausimus
iš viešosios bibliotekos
atvyksta gelbėtojų komanda

PO GIMTADIENIO

toks paprastas rytas
tarsi senas pelargonijų vazonas
riogantis ant apsilupusios palangės
pabudus sunku tobulėti
iš čiaupo teka paprastas vanduo

KŪRYBA

alpdamas nuo žvyro skaldos
pragėręs talentą baloje mirksta lietus
įskiepytas nepaklusnumas
užtrenkė visų bibliotekų duris
belieka tik dirvone tapti eretiku

PO SMŪGIO

pavergti rūko
tirpstame migloje
prislėgti žolės
nepajėgiame pastumti akmens
atvėrę upei širdį
netampame aukštais kriokliais

TRAUKA

krečia blizgus skardos šaltis
loja alkanos čerpės
pasislėpusi už kamino
falcetu gieda balta varna
išsigandęs mėnulis nukrito nuo stogo
ir atsidūrė danguje

---

išgyvenę nesvarumą pabusime vieškelyje
ant durpėmis patrešto žolės kilimo

RYŽTAS

melodingai nuginti mūsų
gelbstime karves
bėgančias slidžia žole
artėja įžvalgi giria
pro užakusį raistą
menkaverčius krūmus
braunasi juodi akiniai
sunku surinkti
pušų pamestus kankorėžius
pagauti skrendančius varnų batus

---

apgavę vėjo sienas
nepavirsime langais
dangus tai tik ekranas
šlapia žuvų svajonė
nulyti debesys

ŠVIESA

kai veidu bėga laiptai
nepajėgiame atverti langų
iškviesti lifto

---

išgąsdinti pradingusių sienų
tamsiame koridoriuje kosėja šlapi batai

---

saugosime namus
uždegsime elektros lempuotę

MIESTE

džiūsta kalnų šaknys
stiebiasi stikliniai dangoraižiai
kai pradės lyti
pasislėpsime už debesų

ŠUOLIO VIETA

plokščias akmuo
saugus pakilimo takas
tobulo šuolio vieta
persisotinusios durpių briketais
tartum patyrusios minuotojos
į žolę delsia bristi varlės

---

nė kiek nepuošdamas gamtovaizdžio
it išmestas dviračio ratas voliojasi petroglifas
nejaugi teks likti pienių plantacijoje
raudonu tašku užbaigus mitą

PIRMYN

ir niekas nežinojo kada pasibaigs tvora
ir žingsniai grimzdo į žolę
ir smėlis graužė batus
bet visi ėjo
be vėjo
be burių
irkluodami rankomis
sukaupe debesų galią
ieškojo šventų ežerų
paskendusiu meldų stygose

---

migloje šoko saulė ir mėnulis
o akys vis raibo ir raibo
ir kai sudegė rūkas
užgeso akmenys
neliko nė vieno keliautojo
tik nueitas kelias

RYTE

atvėriau langą
kambarį užpildė oras

---

tuščia
manęs jau nėra
esu išjungtas iš tinklo
sudužęs it elektros lemputė

PASALA

migla sulopė kelio duobes
drumzlinose balose skęsta giria
pasprukęs iš aukštos debesų ložės
patvory snaudžia kiauras vėjas
už lauko riedulių
apdairiai pasislėpė molėti žaibai

BEŽVAIGŽDŽIAI

tuštėja gatvės
judėdami pirmyn bėgame atgal
kai naktį užgęsta dangus
vedini nugriuvusių paminklų lipame ant stogų
ryte praradę žvaigždes
svajojame apie žydinčias obelis
ir sudegame išaušus

SCENA

kai tampame svetimi girioms dieviname betono džiungles
tarpuvartė atveria vaidybos laisvę
be suflerio pagalbos išmokstama kalbėti aiškiai paprastai
žiūrovų skaičių padidinus iki nulio
pasiekiamas aukščiausias tragedijos taškas
ir jau netrokštama nusibaigti

KAI

stogas užrakintas
galima ramiai gerti mineralinį vandenį
nesuras tavęs snaigės
nepavys įstiklinti balkonai
pamiršęs debesų adresą
rūdysi it senas lietaus vamzdis

JAU

iš debesų liūno brenda aukšta žolė
tirpsta rausvas saulės aksomas
mėnulis it tolina pilis
neskrenda žvaigždės
tvoros
ir kietas asfaltas
gęsta pavargę langai
stotelėje šąla naktis
tik kaminai vis dar taikosi į dangų

VILTIS

kai sudūžta durys
nelieka šukių
ant laiptų nukrenta sienos šešėlis
užklodamas atvirą bedugnę
jau galima pakilti iki paskutinio aukšto
abiem rankomis įsikibti į turėklus
ir skristi iki debesų

ROMANTIKA

kai neliks stiklinėje arbatos
patvins stalas
išplauksime nesulaukę ryto
vėjas atneš sparnus
migla apkabins
paslėps skausmą
ištirps namai
užges širdis
girgždės išlaužtos lubos
naktis jau nestatys sienų prieš akis
nepaklydę
ieškosime žibuoklių

NEPASIEKIAMAS

gerdamas dūmus iš siauros tabako stiklinės
tarsi girtas kūrikas
surūdijusiu kastuvu žeri anglis į balą
lauki liepsnos
ir kai pirštų smilgos taps aštrios
kalnakasiai pasvers žingsnius
pabertus ant smėlio

---

pasiekęs geometrinį atminties tašką
nerasi jokio atstumo iki širdies
be jokio vargo
apgausi tiksliausias formules
tarsi dalgio šešėlis išnersi
iš tankiausio miško
ir kelio neužtvers
mėnulio duobė

KAI

vėjas sustabdė pievas
nudažė dangų žaliai
debesimis patvino upė
gelmės gaiva ištiesino kreivą mėnulį
pagirdė batus bala
sugirgždėjo basliai
į kalnelį užlipo tvora

---

ar verta vytis akmenis
žingsniais šienauti duobes
jau greitai išdygs grybai
bus kur pasislėpti
nuo lietaus

GRIOVIO MONOLOGAS

dangus saugi bedugnė
grindinio plytelė
nenukris ant debesų
aukštai pakils
sausą bala

PAVASARIS

prislėgtos pumpurų
linksta tuščios šakos
plaukia žolė
lūžta pievos apsemtos tvorų
debesyse pasislėpė ežeras
jau galima keliauti be takų
jei ne pirmyn
tai atgal

BANKETAS

stalas šokdina grindis
dūžta taurės nepasiekę parketo
karčia arbata užgerdami saldų romo gurkšnį
slidžia porceliano lėkšte sveriamo maištaujančio tortą

HALOGRAMA

tik suabejok
ir nukris galva
tik sustok
ir suakmenės kojos
pažvelk į veidrodį
ir nebereiks kasti duobės
pabaidytas varnų
atsitrenksi į stogą
ir pabirs aštrios šukės
iš stiklinių akių

LĖLIŲ TEATRAS

ideologiškai nesukaustyta šypsena
palydime melodingai gęstančias žvaigždes
ir tuščioje scenoje ieškome elektros lempučių

KELIAS

nugriovę sienas
kabiname paveikslus
ieškodami duobių
surandame tik kalnus
---
nedžiūsta vilties takai
nesibaigia vėjo nupieštos drobės
varlės dalina kortas
kvatoja varnos
džiūgauja sliekai
kai išlošiame ąsotį
sklidiną balų vandens

KAPINĖSE

ieškodami mistinės atmosferos
išvengsime kelionės į paslaptį
paskutinė stotelė bus tik žiedas
kuriame apsisuks galva
kai sužinosime
kad vėjas neaprauda mirties
tik griaua namus
ieškodamas naujų takų
į laimę

LAISVĖ

supančioti knygu
lentynose ieškome sparnų
užvertę storus foliantų viršelius
pastebimai atveriamo langus
kad pašto balandžiai nutūpę ant stalo
paslėptų liniuotes
paneigtų atstumą iki lubų
ir riedėtų batai minami laiptų

EKSPEDICIJA

kai musės šluoja lubas
nutyla dulkių siurblys
kitoniškas tampa kambarys
ir ant stalo atauga miškas
sudėtinga atrasti butelį mineralinio
todėl išgėrę gurkšnelį čiaupo vandens
grindų upėmis plauksime į tolimus ežerus
kol milžiniškais žingsniais atbėgs lokiai
priminti sengirės savitumą

IR

nežinai kada gali sustoti
lauki kada išbluks kelio rodyklės
---
kai iš atminties išbyrės skyrybos ženklai
liks tik turinys
tarsi įėjimas į tylėjimą

ŠVIESA

paraginti tamsių gatvelių
lipame ugniagesių kopėčiomis
kai pasibaigs siena
užlipsime ant kamino
ir debesų galerijoje
pakabinsime mėnulį

NAKTIS

į akis pučia miglą
tunelį į laisvę
trošku be sniego
aštrūs pušų spygliai drasko debesis
smėlyje skęsta lietaus akmuo
kai į ledą sustings rankos
stale iškirtę eketę
žvejosime batus

RYŽTAS

sukrėsti pušų ošimo
krenta kankorėžiai ir nesprogsta
ir kai varnos sules uždususius batus
atsigrėžime šuoliui į tamsą
kol dar neataušo žaros liepsna
ir nuo stogo nenuvirto mėnulis

VAKARAS

po lietaus
trumpalaikė užmarštis
akmenys
nežiūrintys į dangų
dirvonai
tarsi išardyti skruzdėlynai
diena jau lipa į pakalnę
neskubėdama atlinks naktis
trumpa išgerti taurei

RYTAS

pušų šešėliai
be sniego
debesyse
žibintų šviesa
plaukia troleibusai
asfalto upe

KVIETIMAS

po neatsargaus žingsnio
bedugnė pasipuošė žiedais
dabar jau niekas nenustelbs
pušų ošimo

VARIO EŽERAS

pagavusi audros debesį
tvora atkelia vartus
kad sugrįžtum ten
kur nesi buvęs
ir lėtai
nepastebimai
išeitum iš proto

FINIŠO JUOSTELĖ

balose plūduriuoja alaus skardinės
ant stogų dūmoja kaminai
gal todėl netenkame galios pakilti
iki debesų perono
kur laukia traukinys į Marsą

---

iki išvykimo tik minutė
bet valandų nėra
tik išilginis dryžis ant asfalto

GATVĖ

nukirsti medžiai
vis tikresni
ir tikresni
ir šviesus rytas
gali apgauti
tik sienas

LYGUMA

arbatos ežeruose
skęsta liūdni vakarai
smilksta kaukės
praradę gelmę
paklydę minčių labirinte
kartu su sienomis
augame
iki pat kiaurų stogų

RAMYBĖ

miške
įpranti prie medžių
nesistebi ežero sala

---

atviras lietus
molėtu taku
plaukia
prie upės

APEIGA

verkia dangus
meldžiasi medžiai
gyvenimas vertas mirties

DANGUS

apako saulės langai
baltas debesų tiltas piešia jūrą
pakėlusi geltonas pienių bures
atplaukia vaikystė

SAUSRA

kiaurame mieste pragėrę lietu
trupa molėti čerpių gėlynai
laisvėja vėjas
išblukusios tvoros vis dar laukia debesų
į kuriuos vakare atsiremia saulė

DŪMAI

kaminų pašvaistė
kas tai
čerpių aksomas
žemi žmonės
kerta medžius
pamiršdami
kad paprasta šakelė
tai beribis dangus
sunku mąstyti
kai matai tik lėkštus stogus

DEKORACIJOS

negali apgauti tamsos
išvyti valandas atgal
vėluoja žvakės
juodas kostiumas laukia
kada išauš pirmoji diena

NE RYTAS

kai išblykšta asfaltas
aštrėja žvilgsnis
jau galima pamatyti
kaip vėjas debesis dažo kita spalva
ir ant žolės griūna suklupę laiptai
ryte kiemsargiai surenka kritusius žaibus
ir į sąvartyno bedugnę išpila ištrupėjusias svajas
---
stulpu skamba varis
prie sienos nubrėždamas ribą
už kurios apanka troleibusai

ATRADIMAS

kartais
reikia didelių pastangų
pastebėti
kad dieną
šviesu

GELMĖ

balų takais
bėga aštrios pušys
pažvelgti
kaip sienos piešia žaibus

---

ramiai
snaudžia stikliniai
dangoraižių žmonės
lietus apsėmęs miestą
nepaskandino namų

---

panėrus giliau į taurę
nepasieksi dugno
tik blyškų stogų dekorą

VAKARAS

prieš naktį nurimsta gatvės
stogų bangose skęsta mėnulis
asfaltu plaukia automobiliai
žiūrime į betono sieną
ir matome tą pačią dykumą

MIRAŽAS

ant rudos mokyklinės lentos
liko tik kreida parašytas žodis
niekas jo neištrynė
nes galvose buvo daug neišdegto molio
todėl gaudydami saldžius sapnus
minkštai krisdavome ant akmeninių laiptų
ir raiški žolės tyla gerdavo minkštą parko juoką

---

niekam nepavyko
pakilti aukščiau varpinės bokšto
paskambinti iš dykumų
išmatuoti nevilties aido ilgį

---

dienos kaskart trumpėjo
kol ištirpo
į sviestinį popierių
suvyniotos svajonės

AUDRA

debesų dažais kvepia žaibai
vėjas piešia pušis
kad dangus
plauktų į laužo liepsną
ir baltu užmaršties vandenių
pagirdytų žolę

LAISVĖ

žemi stalo krantai
gilesni už tirpstantį cukrų
platūs lapai išgėrė arbatą
stikle neliko svaigaus lietaus
pralaužto ledo
eketės

ATEITIS

lyg nematomos metų pertvaros blizga tvoros dantys
senų sudžiūvusių dažų tūtele iškūlus tuščią rėmą
akvarele nepatvins pajuodęs stiklas
tik primiršto įkvėpimo nuošliauža
šiek tiek stumtelės galerijos sieną
ir kai laikrodžio rodyklės įteiks apvalų ciferblatą
žinok padovanota dar vieną laiko padalą
dar vienas laiptelis

---

legiruoti arbūzai jau išbarstė troškimų sėklas
galima drąsiai bėgti dantytu betono taku
basos pėdos neužklius už stataus kampo
ir jau nebus gaila į smėlį įkaltų batų
beliks tik palaukti
kada bus suvalgytas senas dangus

---

kai vėjas išraus dvejonių šaknį
bus leista baltu pieštuku
užbraukti audros debesis
ir virsti nauju žaibu

PO KONCERTO

kai ištuštės narvai
ausis pakeitę vamzdžiais
išjungę garso saugiklius
pabėgsime iš zoologijos sodo

---

startui nepakaks asfalto
teks kasti smėlį
kad povandeninis laivas
nuskristų į mėnulį

BIBLIOTEKA

alksta grotos
čerpės dar žalios
suodini kaminai
skina prinokusias braškes
laukdama elektros smūgio
apvirto kėdė
jau metas užversti knygą
ir nepastebimai
dingti iš nusikaltimo vietos

RASOS

mėnulis it sidabro veidrodis
įbrido į minkštą žolę
aprasojo žvaigždžių batai
ledu suliepsnojo dauba
nuo piliakalnio laužų
atplaukia žalias dūmų aidas
artėja sapno riba
miglotas debesų tiltas

SKRYDIS

gerdami negaruotą šaltinio vandenį
juokėmės
nes lango stiklas
buvo suvyniotas į butelį
ir ant nugaros pabertos žarijos
sudygo bulvėmis
kurias atrado gandrai
išskridę į pietus

---

pražiopsojome debesis
liko tik žole apaugę piliakalnių griaučiai
atitrūkę nuo elektros laido surasime akmenis
ir tautinėse juostose iškalsime sparnus

PRIEŠ KONCERTĄ

sugirgždėjo užkimusi tvora
vartelius pravėrė vėjas
ošia miškas
akmenėlių klavišais ropoja driežas
stygas derina žolė
sukluso svirpliai
jau atskrenda laumžirgis
aukštas pievų dirigentas

VAKARAS

kai pabosta rinkti kankorėžius
vėjas į tvorą įkala šešėlio vinį
it apsiaustą pakabina saulėlydį
lietaus šianakt nebus

NEPASTEBIMAI

pamiršome
kad kabome virš stalo
ir nešviečiame
ant kilimo auga žolė
lange įstrigęs mėnulis
be suflerio pagalbos
deklamuoja neprinokusio obuolio monologą
maža ozono
rizikuodami įkvepiame sienų dažus

---

pagaliau atnešė kėdes
bet neužderėjome medžiais
kaktomuša atsitrenkę į suvažinėtus batus
prisiminėme
kaip tramvajaus bėgiais
bėgome į miestą
užveistą troleibusais

POETAS

tarsi duonos ieškojo šokoladinio asfalto
it saldų kagorą godžiai siurbė balų vandenį
kol apvirto debesys ir pradėjo lyti eilėmis

LEMTIS

kai apsivogė dangus
pajuto
kasdien artėja žemė
vysta vitrinų patikrintas veidas
išgėręs arbatos
jau nebetroško ledynmečio spektaklio
atominės žiemos
girnapusės medalio

---

pastūmęs troleibusą
skruzdėlei atlaisvinęs kelią
slydo asfaltu
kol it senas banknotas suplyšo per pusę

---

eidamas miegoti
apklojo mėnulį sena miline
žiūrėjo į lubas
ieškojo žvaigždžių
kol užgeso akys

---

kai pristigo druskos
ant grindų bėrė cukrų
slėpdamas taką į tvenkinį
kuriame paskendo vaikystės žaislai

VEIKLA

stogai

keraminiais čerpių dalgiais

šienauja liepų žiedus

kaliausė atnešė bedugnį kibirą

ir lietumi palaistė dilgėles

---

pažvelgę į skrendantį lėktuvą

į patvorį

be parašiuo

išmeskime maišą senų bulvių

Vilnius, 2018 - 2019 m.